

На зачарованих стежках,
Льодами скутих.
І бути нам по молитвах,
По вірі бути.

Там, де бузкові рушники
Зорю тримають,
Птахи надії п'ють з руки
Й попід громами.

АДАМ І ЄВА

Тоді в раю були ми,
Ще в раю.
Там тиша говорила першоданна,
І говорили навіть сни прадавні,
Така вже тиша твориться в раю.

Ти був мені дарований тоді,
А я тобі.
Світанки і причали
Тоді ще не кінчалися ночами,
А ми були. Ще ми були тоді.

Тепер окремо.
Ти – це тільки ти.
І я одна, сама собі жар-птиця.
І проступають на камінні лиця,
Бо тиша не кричить від самоти.

* * *

Не пишеться, не мариться, не спиться,
І тільки потяги за лісом гуркотять.
Грім у пітьму встромляє гострі списи,
На них написані рядки мого життя.

Я про життя, та скільки ще героїв
Поляже і воскресне на полях...
У горі ми постанемо горою,
Горою, на якій стоїть земля.

23.02.2022

* * *

Хто прийде до нас з мечем,
Той від меча і загине!
Точиться бій іще
У небесних країнах.

Щоб подолати зло,
Ангели добросвіту
Небо закриють крилом,
Демонів знищать світлом.

Виженуть нечисть, вір!
Ох, як вирує безодня...
Пір'ячко на траві.
Битва свободи!

13.03.2022

ЛІТАК

1

Макару чотири роки, його лякають повітряні тривоги,
особливо, коли застають на вулиці.
Малому хочеться бігти додому, щоб сховатися,
вдома йому не так страшно.
Щоб якось заспокоїти онука, я придумала гру-замову:
коли звучить сирена, треба сказати: «Я літак, я не боюся!»
– Буся, а літак літає високо?
– Так, мій рідний.
– Вище нашого дому й вище хмар?
– Звісно.
– Тоді я хочу літати вище сирен і вище війни.